

Jubileumi kórusangverseny

Fotó: Somogyi Károlyné

Külföldi vendégek jelenlétében jubileumi fellépéssel ünnepelte szombat este a JATE Aulában fennállásának 40 éves évfordulóját a DÉMÁSZ Rt. Erkel Ferenc munkáskórusa. A kórust,

mely Albert Ernő szervezésével 1953 októberében alakult és azóta 220 fellépéssel büszkélkedhet, dr. Mihálka György karnagy vezette, aki folyamatosan, 1975 óta áll az Erkel-kórus élén.

Szenvedés és boldog halál - zenében

Brahms-est a színházban

Két Brahms-alkotás szerepel a Szegedi Szimfonikus Zenekar bérlet-sorozatának mai, harmadik hangversenyén, és figyelembe véve a naptári időpontot, egyáltalán nem meglepő a választás: a Tragikus nyitány és a Német requiem másorra tűzése.

Az opus 81. számot viselő Tragikus nyitány Brahms első korszakának, a mester ekkor már az úgynevezett „jövő zenészeinek” művészetszemléletével szemben a hagyományos zenei műfajok és alapformák továbbbápolását tartotta fontosnak, persze megtöltve azokat új tartalommal. Az 1881-ben született mű állítólag Goethe Faustjához készült volna kísérőzenének, bemutatása magyar karmester – Richner János nevéhez fűződik. Keserű hangulatú, tépelődő főtéma, súlyosnak mondható hangszerelés, szenvedélyes pátosz és szemérmes tartózkodás

váltakozása jellemzi a darabot. Az éppen kiformalódó férfikor alkotásának nevezhető viszont a saját maga által választott német nyelvű bibliai szövegrészekre készült oratóriuma, amit éppen emiatt Német requiemnek neveznek. A héttételes alkotás több részletben készült. A gyászinduló II. tétel például az atyai barát, Robert Schumann elhunytára. Az utolsóként született V. tétel pedig édesanyja halálára emlékezik. Így azután 1866, 1868 és 1869-ben is bemutatója volt a műnek, míg elnyerte végleges formáját, amely mindvégig magán viseli a korálzenével való rejtett vagy nyílt kapcsolatát. A romantikus embereszmény, az idealista jámborság és északi, fatalista misztika uralja ezt a zenét, amelynek előadásában a szegedi zenekar mellett közreműködik a Vaszy Viktor kórus, a két operaénekes, Vámosy Éva és Vághelyi Gábor. A Nemzeti Színházban fél 8-kor kezdődő koncert karmestere pedig Acél Ervin lesz.

Kutas János

Amikor még csak a bölcsőjét ringatták az Amerikai Egyesült Államoknak, a főváros egy időszakra Annapolis volt. A megyeszékhely ma is büszkén hirdeti egykori jelentős szerepét, így a helyi napilap is Capital (Főváros) címen jelenik meg. Az újság tizenöt éve mindössze nyolcezer példányban került az utcákra, a jelenlegi cégvezető és tulajdonos Philip Merrill akkoriban potom tízezer dollárért vette meg, ahogy mesélte, baráti kölcsönből. Ma a Capital mellett másik három napilapot adnak ki Marylandban, s van egy magazinjuk is. A 430 000 lelket számláló megyében a híres újsággal 42 ezer példánnyal vannak jelen, s ezzel az Egyesült Államok egyik leginkább bejártott helyi lapját mondhatják magukénak. (Megjegyzendő: a Délmagyarországot egy 270 000-es populáció naponta közel ötvenezer példányban vásárolja meg. Igaz, ezzel mi is listavezetők vagyunk az országban.)

Annapolis csendes és gazdag város, lakói tisztelik a hagyományos amerikai értékeket. Ebből következően a lap jóformán a család tagja, gyakori a magánházakban készült képes riport, az újság nem rest leköszölni az iskolák menüjét sem. Külön színr, hogy a város ad otthont a haditengerészet kiképzőbázisának. Az akadémia egyébiránt akkora stadionnal rendelkezik, mint a Rába ETO Győrben.

A kiadó épületét nyolc éve adták át az 1727-ben alapított lap legújabb kori munkatársainak. A csodálatos logikával kialakított és elrendezett épületben – ahol messzemenően figyelembe vették az itt dolgozók igényeit – szó szerint öröm lehet dolgozni. Ami az üzletet illeti: a lapfelület több mint felén hirdetés jelenik meg, s a vezér büszkén számolt be arról, hogy bevételeik több mint nyolcvan százalékáa folyik be hirdetésekből.

Az utóbbi adathoz hozzá kell fűznöm azt, amit Restonban, az Amerikai Sajtóintézet marketing-szakembereket képző osztályán Jay G. Matthews igazgató úrtól tudtam meg: az Egyesült Államokban, e nagy ország átlagát nézve, a napi-

SEVERN SHAKEUP
Doyle returns as FB coach as Pastrana bows out / D1

Boat crew faces legal challenge
Help kids get the rest they need / C1
Injury puts end to Ryan's career / D1

The Capital

THURSDAY SEPT. 23, 1993, ANNAPOLIS, MD. HOME DELIVERY: 29¢ NEWSSTAND: 33¢

How will health plan affect you?

Locals wary without full explanation

BY NARY ELLEN LLOYD Staff Writer
ANNAPOLIS — When President Clinton's plan to overhaul the nation's health care system is fully explained, it will be a relief, says a local health care lobbyist. Mr. Taylor and his wife, Linda, probably were among Mr. Clinton's constituents when they learned the president would like to change the way health care reform is handled. Mr. Taylor says he is a tobacco farmer and is worried about how the plan will affect him. He says he is a member of the local health care reform committee and is working to help people understand the plan. He says he is a member of the local health care reform committee and is working to help people understand the plan.

POLL
Health reform

WASHINGTON — Whether you are a single parent, blue-collar worker, self-employed... you're likely to be affected by President Clinton's proposed health care plan. Here are some examples:
■ **Children:** A \$17,000-a-year electrician's child is a member of the local health care reform committee. The child's father is a member of the local health care reform committee. The child's father is a member of the local health care reform committee.
■ **Retirees:** A retiree who pays \$1,000 a year in Medicare will see a 10 percent increase in his or her Medicare payments. The retiree will see a 10 percent increase in his or her Medicare payments.
■ **Employers:** An employer who pays \$1,000 a year in health care for his or her employees will see a 10 percent increase in his or her health care costs. The employer will see a 10 percent increase in his or her health care costs.

Andy and Linda Taylor of Annapolis watch President Clinton's speech on health care reform with their sons, 21-month-old Ryan Andrew and 6-year-old Adam Christopher.

A The Capital címlapja

FÖLPRÓBÁLTAM AMERIKÁT

5. A tőke - marxizmus nélkül

lapok felületének ötven százalékán hirdetést publikálnak, s a kiadók bevételeinek 78 százaléka folyik be ebből a forrásból.

Már másutt, Missouri államban, egy kicsi, mindössze hat-vezres lapnál hallottam a következőt: hét közben néhány száz eladatlan példány kivételével rendszeresen viszik a napilapot, szerdán viszont föl kell ugrani negyvenezzerre, oly nagy a kereslet. Félig-meddig megismerve Amerikát, baseballra vagy futballra sejtettem, de csalatkoznom kellett. Szerdánként ugyanis az élelmiszer áruházak árjegyzékét, kínálatát hozza a nap...

De ne szaladjunk el annyira az időben! Még Washingtonban tartunk, ahol továbbta-

ban vendéglátójára néz, amikor mellém lépett a fényképen látott férfi: Clayton W. Boyce, a klub elnöke. Behívott az irodájába, ahol, errefelé szokatlan módon, nagyon finom muzsika szólt. Beszélgettünk. Majd következett a bolyongás a klubban, ahol több étterem, bár, kártya- és biliárdszoba váltogatta egymást, néhol sajtófogadásba csöppentünk, és berontottunk egy komoly sajtótájékoztatóra is. Az elnök följárlotta a tagságot (potom 450 dollár), de épp nem volt nálam a csekkfüzetem.

Azért barátságban váltunk el, s a privatizációról szóló előzetes beszámoló hatására megígérte, hogy életében először, jövőre átrepül Európába. Egészen Írorszáig.

(Folytatjuk.)

Dlusztus Imre

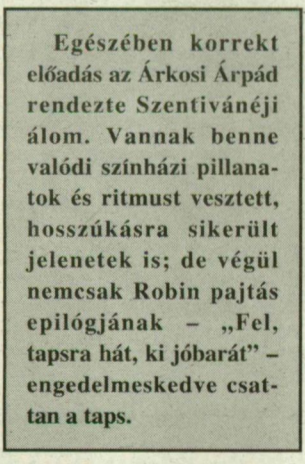
ITT VAN REPÜLŐJEGYEK, SZÁLLODA-BÉRELET, AUTÓKÖLCSÖNZÉS, AMERIKA AZ USA EGÉSZ TERÜLETÉN!

MORTON'S Utazási Iroda, Szeged, Petőfi S. sgt. 7. Tel.: 310-088

Szentivánéji kettőzések

Shakespeare-bemutató a kamaraszínházban

Egészen korrekten előadja az Árkosi Árpád rendezte Szentivánéji álom. Vannak benne valódi színházi pillanatok és ritmust vesztett, hosszúkára sikerült jelenetek is; de végül nemcsak Robin pajtás epilógjának – „Fel, tapsra hát, ki jóbarát” – engedelmeskedve csattan a taps.

Jelenet a Szentivánéjiből. (Fotó: Schmidt Andrea)

halványfinom íróna leng e szerelmi tévelygéseket, vágyakat, vermeteket, gyarló emberiségünket mutató játék felett.

Az élet – azaz szerelmi – viszonyok sokféle változatáról és változékonyságáról a beszédes jelmezek akár önmagukban is regényeket képesek mondani ebben az előadásban. A már nem is athéni, hanem inkább spártai szigorú, királyi galléros, de feketén puritán lepleket amolyan etruszk fülldettségű agyoncomomák váltják, mire

eljő a mennyegző duhaj éje; az ugyancsak „athéni” öltözötű szerelmesek egyformán fehér, erotikus hálószerűségben kergetik egymást, vannak pillanatok, amikor nem tudni, melyik melyik. A szerelmi úzottság megszállottjai egyként. A tündérvilág tündéri színe és formakavalkádjá feledteti a ruhaanyag-minőség gyengéit. Telitalálát a tündérr királyi, Oberon viselete: egyszerű fejezi ki a vonzó, érettbölcs férfiaságot és (az érzelmi) sebezhetőséget, hogy a

királyi prémmel övezett palást alatt meztelen a felsőtest.

Karczag Ferenc – Oberon azt is játssza, amit a jelmeze ígér. Az élet felénel delelő, a dolgokat megtapasztalt, megértően bölcs férfit – aki csak a saját ügyeit nem tudja elrendezni, s maga is meglepődik fájdalommal érzékenységen. Kettősüknek **Zborovszky Andreával**, aki Puck szerepében lubickol, van egy, a Szentivánéji-előadásokban szokatlan, de vibrálóan érdekes vonása: egyszerűen csak arra eszmélünk, hogy

a csupán a testtartása szerint gonosz-görbe, amúgy sokkal inkább virgoc, mint gonosz manó – nő. Méghozzá szerelmes, mint mindenki ezen a szentivánéjen. Ez a Robin pajtás bizony nem egyszerűen makrancos manóságból fúj néha Oberonjára, ellenkezőleg, kéreti magát kicsinyég; hanem mintha azt mondaná: „vedd már észre te, tündérrasszonyod után titkoltan epkedő ló, hogy karnyújtásnyira van tőled, aki fenntartás nélkül imád.” Oberon persze nem veszi észre, hogy is tehetné Shakespeare ellenében, az előadásnak viszont támad egy fanyar-édes, amolyan kínaiasan pikáns ízelelete. Itt tényleg mindenki megkergült némileg, no nem valami idegen módon, hanem emberien.

Ugyanezt a benyomást hiteltelítette a két szerelmes lány (**Czifra Krisztina** és **Balogh Csilla** az előadás két leginkább karakteres figuráját formázta) „örülési jelenete”: amint egymásnak estek, mert kibújt belőlük a nőstény tigris, az egyik legjobban kidolgozott, pontosan koreografált előadásrészletet élvezhettük, melyben **Molnár Csaba** (Demetrius) és **Dégyi János** (Lysander) is átvette a hölgyek lendületét.

Érezhetően nagy gondot fordított Árkosi az athéni polgárok, Zubolyék jeleneteire is, a következmény, vagy inkább a hatás – kettős. **Kovács Lajos** (Zuboly) erős színészete

dominált ebben az együttesben, bárha a számlált mélyértelmű tragikumát, az álom és a valóság összefonódása fölötti meg-megújuló meglepetésünket kevésbé érzékelhettük játékában – ezt inkább **Fekete Gizi**-Titánia ébredése sejtette meg. Jó volt **Király Levente** (Vackor) karcolata egy minden áldozatra kész, de színészeit befolyásolni abszolút képtelen rendezőről, **Szemán Béla** (Thisbe) meleg-szelid groteszkje, és **Kiss László** Falmelléki ötletei is nevettek. De Zubolyék produkciói nem szervültek az egészhez, maradtak önmagukban élvezhető, de elkülönült játéknak a játékban.

Talán azért, mert a már említett, lebegően finom íróniához képest, amivel az élet (szerelmi) tévelygéseket szemlélte és szemléltette az előadás, jóval farsányabb, ripsis hang „ütötte föl a fejt” a Zubolyék jeleneteiben.

Árkosi Árpád rendezésében nincs különösebb truváj, de különösebb, jóvátehetően tévedés sincs. Akárhá az előadásbeli Oberon intézte volna a dolgokat; egy élete felénel delelő, tapasztalt, megértő bölcs, ám a saját ügyeiben néha bizonytalan – ember. Aki, mondjuk, ezért is veszi elő Shakespeare-t.

Sulyok Erzsébet